

Sygn. akt : VU 2785/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku R. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ponowne ustalenie wysokości renty

na skutek odwołania R. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 9 lipca 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 2785/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 9 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ponownie ustalił wysokość renty wnioskodawcy R. N. dokonując korekty podstawy wymiaru świadczenia przy uwzględnieniu wynagrodzenia za lata 1981 – 1990 i wypłacił z tego tytułu wyrównanie za okres 1 lutego 2014r. do 31 lipca 2014r. wraz z odsetkami.

W odwołaniu od tej decyzji R. N. domagał się jej zmiany. Wskazywał, iż organ rentowy uporczywie zaniża wysokość jego świadczenia. Podkreślił, iż organ rentowy przy ustalaniu podstawy wymiaru powielił zarobki przyjęte do obliczenia pierwotnego świadczenia i nie uwzględnił zmiany zarobków udokumentowanych zaświadczeniami, które dołączył do wniosku z dnia 7 lutego 2014r. Zarzucił, iż te dokumenty zostały uwzględnione przez organ rentowy i skorygowano wartość kapitału początkowego decyzją z 18 czerwca 2014r. Różnice dotyczyły wskaźników za rok 1988 i 1990. Dodał, iż wnioskiem z 7 lutego 2014r. wnosił o uwzględnienie przy przeliczeniu jego świadczenia zmian wprowadzonych z dniem 1 października 2013r. do art. 174 ust. 3b ustawy emerytalnej – czego organ rentowy nie uczynił. Zarzucił również, iż nie został mu uwzględniony do stażu okres lat 1976-1980 – mimo, że w tym okresie był zarejestrowany w Zrzeszeniu (...) w L..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Wskazał, iż skarżoną decyzją ustalił ponownie wysokość renty wnioskodawcy korygując podstawę wymiaru przy uwzględnieniu wynagrodzenia wnioskodawcy za lata 1981-1990, zastosował zasady wynikające z art. 174 ust. 3b ustawy emerytalnej i uwzględnił wynagrodzenie wnioskodawcy za lata 1988-1990 na podstawie zaświadczenia Rp7 z 16 stycznia

2014r. Dodał, iż wysokość renty wnioskodawcy ustalono w oparciu o art. 15 ustawy emerytalnej, oraz że do stażu wnioskodawcy uwzględniono okres od 1 grudnia 1976r. do 30 września 1980r.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca R. N. od 4 lutego 2011r. pobiera rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W dniu 7 lutego 2014r. złożył wniosek o przeliczenie wysokości jego renty z uwzględnieniem w podstawie wymiaru jego zarobków z lat 1981-1990 „z wyborem najkorzystniejszego wariantu oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem korekty wskazanej w decyzji dotyczącej ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego z dnia 31 grudnia 2013r. Wnosił ponadto „o uwzględnienie zmian wprowadzonych z dniem 1 października 2013r. na podstawie ustawy z dnia 21 czerwca 2013r. (...) – wprowadzających nowe zasady ustalania wysokości kapitału początkowego”.

Pismem z 17 lutego 2014r., kierowanym do wnioskodawcy w związku z jego wnioskiem z 7 lutego 2014r. , organ rentowy wskazał, iż odstępuje od rozpatrzenia tego wniosku wobec uprzedniego uwzględnienia wynagrodzenia uzyskanego w latach 1981-1990 w (...) w B. w oparciu o sporządzone przez pracodawcę zaświadczenie Rp 7 z dnia 3 czerwca 2004r.

Decyzja z 18 czerwca 2014r. organ rentowy ustalił ponownie wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy – na podstawie art. 174 ust. 3b ustawy o emeryturach i rentach z FUS . Uwzględnił wówczas w podstawie wymiaru za lata 1988-1990 wynagrodzenie wykazane w zaświadczeniu Rp 7 z 16 stycznia 2014r. w wysokości:

- za 1988r. – 852 239 zł
- za 1989r. – 3 105 542 zł
- za 1990r. – 10 990 175 zł.

W oparciu o nie ustalił stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia proporcjonalnie do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w roku kalendarzowym:

- w 1988r. – 145, 93 % (za 11 miesięcy)
- w 1989r. – 125, 17 % (za 12 miesięcy)
- w 1990r. – 97, 03 % (za 11 miesięcy).

Natomiast w skarżonej decyzji z 9 lipca 2014r. wysokość renty ustalono przyjmując do podstawy wymiaru świadczenia te same zarobki jak przy ustaleniu kapitału początkowego za lata 1988-1990 ujęte w zaświadczeniu z 16 stycznia 2014r. i ustalono wskaźniki wysokości podstawy wymiaru na podstawie art. 15 w wysokości:

- w 1988r. – 133, 77 %
- w 1989r. – 125, 17 %
- w 1990r. – 88, 95 %.

Uwzględniono również do stażu okres ubezpieczenia wnioskodawcy od 1 grudnia 1976r. do 30 września 1980r.

Wysokość jego renty ustalono: przyjmując do podstawy wymiaru świadczenia podstawę wymiaru składek z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, gdzie wwpw wyniósł 103, 38 %, kwotę bazową 3 080, 84 zł, 40 lat i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 2 lata i 4 miesiące okresów nieskładkowych. Po waloryzacji od 1 marca 2014r. wysokość renty wnioskodawcy wynosi 1888, 78 zł.

Dowody: akta rentowe: k. 37, 105-110, 113, 144, 115

akta kapitału początkowego: dec. z 10.06.2014r. z załącznikami, odpis wyroku SO z 19.11.2014r.

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 15 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) podstawę wymiaru renty stanowi ustalona w sposób określony w art. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę (...). Przy czym ust. 4 tego przepisu stanowi, iż w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

Organ rentowy ustalając wysokość renty wnioskodawcy w oparciu o te przepisy prawidłowo przyjął wskaźniki podstawy wymiaru za:

- 1988r. w wysokości 133, 77 % (wynagrodzenie w kwocie 852 239 zł)
- 1989r. w wysokości 125, 17 % (wynagrodzenie 3 105 542 zł)
- 1990r. w wysokości 88, 95 % (wynagrodzenie w kwocie 10 990 175 zł).

Natomiast ustalając wartość wartości kapitału początkowego, zgodnie z treścią art. 174 ust. 3b ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) - jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. Stąd proporcjonalny do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w danym roku kalendarzowym, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia – organ rentowy prawidłowo ustalił w wysokości:

- za 1988r. – 145, 93 % (za 11 miesięcy)
- za 1989r. – 125, 17 % (za 12 miesięcy)
- za 1990r. – 97, 03 % (11 miesięcy).

Organ rentowy prawidłowo ustalił wysokości renty wnioskodawcy i jego kapitału początkowego. Jak wynika z wyżej wskazanych przepisów w inny sposób dokonuje się obliczenia wwpw dla renty a inny dla kapitału początkowego w sytuacji pozostawania przez daną osobę w ubezpieczeniu jedynie przez część miesięcy danego roku.

Ponadto należy wskazać, iż organ rentowy uwzględnił w skarżonej decyzji okres ubezpieczenia wnioskodawcy (z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej) od 1 grudnia 1976r. do 30 września 1980r.

Mając zatem na uwadze te okoliczności, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołanie wnioskodawcy.